

ת"פ 15376/06 - מדינת ישראל נגד ע' א'

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 13-06-15376 מדינת ישראל נ' א'

בפני כב' השופט אברהם טל, סג"נ
בעינוי: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
ע' א'

הנאשם

זכור דין

מעשי הנאשם נושא הרשותו

1. הנאשם הורשע על סמך הודהתו במסגרת הסדר טיעון שאינו מתייחס לעניין העונש בנסיבות נשך ותחמושת לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), בمعنى פיזות ורשלנות לפי סעיף 338(א) לחוק ובירוי באזרור מגורים לפי סעיף 340א לחוק.

2. על פי האמור בכתב האישום המתווך, בשנת 2003 נגנב אקדח מבעליו החוקים (להלן: "**האקדח הגנוב**").
בתאריך 13.5.30, בסמוך לשעה 00:15, עמד המתלוון על המדריכת בכניסה לביתו, בשכונת מגורים צפופה
בלוד (להלן: "**הבית**") ובסמוך לכניסה לתהילכו עובי אוורח.

באותה העת הגיע הנאשם לרחוב מגוריו של המתלוון, כשהוא נהוג ברכב, כשהוא נושא נושא עמו את האקדח הגנוב, טען
במחסנית ובה לפחות אחד-עשר כדורים. הנאשם הבחן במתלוון, חלף על פניו וביצע פניה פרסה בהמשך הרחוב.
כשראה המתלוון את הרכב מבצע פניה פרסה, הוא נכנס ב מהירות לתוך הבית, הציג במקל ויצא לפתח הבית.

מיד לאחר מכן עצר הנאשם את הרכב בסמוך לבית, יצא ממנו כשהוא אוחז באקדח הגנוב ומשהביחין בקר המתלוון הוא
נמלט לחצר הפנימית של הבית. ירה הנאשם אחת-עשרה יריות לעבר המתלוון, חזר לרכבו ונמלט מהמקום.

כתוצאה מהיריו נפגע רכבו של אבי המתלוון, שחנה בסמוך, ונגרם לו נזק המוערך בסכום של כ-2,000 ₪.

תסجيل שירות המבחן

3. הנאשם הוא בן 23, נשוי ואב לתינוק בן 5 חודשים, מתגורר ב**** ועובד בעסק המשפטי ברמלה כקצב.
הנאשם הוא השני מבין שבעה ילדים, אביו בן 44, עובד בפחחות רכב, ואמו בת 43, עובדת במשק בית. הנאשם
שלל בעיתיות במשפחה מוצאו ותייר משפחחה חמה ודואגת. לאחר 11 שנים לימוד הפסיק הנאשם ללמידה והחל

לעבוד בעסק המשפטי כקצב.

הנאשם תיאר את הקשר הזוגי בינו לאשתו כבלתי יציב, מאופיין בעליות ומורדות ומלואה בוויכוחים שבדרך כלל מובילים לעזיבת אשתו את ביתם המשותף לטובת בית הוריה, ושגורמים לסכסוך בינו לבין חמייו. לדברי הנאשם, היחסים הרעועים עם אשתו עמדו בסיסו ביצוע העבירות נושא כתוב האישום.

לטענת הנאשם, המתلون, שהוא בן דודו ונשייל לאחותו אשתו, נהג להתערב ביחסו עם אשתו ועמד מאחורי הסכסוך בינו לבין הורי אשתו. ניסיונות הנאשם להפסיק את התערבותו של המתلون בדרכים לגיטימיות לא צלחו, והוא ביצע את המעשים המינויים לו במטרה להניא את המתلون מהתערב ביחסו עם אשתו ולהביא לרגעה ביחסים הזוגיים ובקשר עם חמיין.

הנאשם הודה ביצוע העבירות, لكنו אחראיות מלאה על התנהגותו, ביטה תהששות חרטה והציג שמדובר בתנהלות חריגה שאינה אופיינית לו. ההלכים המשפטתיים והמשפטיים, כמו גם הרחקתו מဆתו ובנו, גרמו לו להבין את הסיכון שבמעשיו ואת חומרת התנהגותו והוא הביע חשש מפני גזר הדין, ככל שהוא ירחק אותו משפחתו לתקופה נוספת.

הנאשם הציג הסכם סולחה שנערך בינו למתلون ובין משפחות המוצא שלהם. אבי המתلون, שהוא דודו של הנאשם, אישר את קיומה של הסולחה ומספר כי משפחתו לא חש כל איום או חשש מפני הנאשם. הוא הדגיש כי התנהגותו של הנאשם חריגה ולא מאפיינת את המשפחה המורחת.

אשתו של הנאשם ביטהה התייחסות מגוננת כלפיו ותיירה אותו כבעל מסור ודואג, היא שללה כל בעית אלימות בתנהגותו בכלל, וכך אף בפרט.

לדברי קצינת המבחן, הנאשם פעל מתוך תהששות تسכול וחולשה מול מצב הקשר הזוגי. להערכתה, התנהגותו מעידה על קושי להתמודד בדרך שאינה אלימה עם מצבים בעיתיים ומורכבים ומשכך גובר הסיכון להישנות התנהגוות אלימה מצד זו.

קצינת המבחן התרשמה, כי קיימת נזקקות להתערבות טיפולית לצורך רכישת דרכי התמודדות עם קשיים, אולם הנאשם שלל נזקקות טיפולית, כמו גם קיומה של בעית אלימות, ומסר כי לתפיסתו מדובר באירוע חריג חד פעמי.

קצינת המבחן הסבירה, כי מאחר שהנאשם לא פניו רגשית בעיתוי הנוכחי להשתלב בהליך טיפול, היא לא יכולה לבוא בהמלצת טיפולית בעניינו.

עם זאת, היא ביקשה שבית המשפט יתן דעתו לכך שמדובר בבחור צעיר המתפקיד באורך יציב, שזו הסתברותה הראשונה עם החוק ושלקה אחריות מלאה על התנהגותו והביע צער עליה. משכך, ככל שיוטל על הנאשם מאסר המיליצה קצינת המבחן לאפשר ריצויו בעבודות שירות.

הריאות לעונש

4. מר ח' ע', אבי הנאשם ואחי המתلون, סיפר כי לאחר שנחתם הסכם הסולחה בין בינו למתلون, היחסים בין המשפחות שבו להיות תקינים, בני המשפחה מתארחים זה אצל זה והמתلون אף נכח בשמחה משפחתית של

עמוד 2

משפחה הנאשם. הוא סיפר כי בנו מבקש לשוב הביתה, הוא עובד לפרנסת אשתו ובנו התינוק ואשתו מצויה בהרiona השני. לדבריו המשפחה לא מעורבת בפליליים ואף אחד מבני המשפחה לא ריצה בעבר מסר בבית הכלא.

5. לטובה הנאשם העיד גם מר ענטיל עלי, שכן של המשפחהומי שחתם כעד על הסכם הסולחה שנערך בין הצדדים, וסיפר כי המשפחת מכבדות את הסכם הסולחה והיחסים ביניהן טובים.

6. ב"כ הנאשם הגיע את הסכם הסולחה ביום 29.6.13, לפיו מתח"בים הצדדים לנוכח בכבוד הדדי מוחלט וביחס משפחה תקינים כפי שהיא עובר לאיורע המצער, לשמר על קשר הדוק ולהנוך את ילדיהם לנוכח בכבוד כלפי בני המשפחה.

7. הוגש גם מכתב מעסיקו של הנאשם ב"***** שב***", המפרט את תוכנותיו הטובות של הנאשם והיותו אחראי ומסור לעובודה. הנאשם מגלה חרטה על מעשיינו וניכרים עליו העצב והבושה שהוא חש בגין התנהגותו. בסופו של כל יום עבדה אשתו של הנאשם ובנם המשותף מגיעים ל*** על מנת לבנות עם הנאשם רבע שעיה, בנוסף הם מתקשים מאד להיפרד, הבן בוכה ועינויו של הנאשם מתמלאות בدموعות. הנאשם אינו ישן בלילות, פניו חיוורים, הוא אינו יודע מה הוא יכול לעשות על מנת לכפר על חטאינו ולזכות במחילה והוא טרוד במחשבות הרחוצה ממנו.

טייעוני הצדדים לעונש

8. ב"כ המאשימה עטרה למתחם ענישה שנע בין שניים וחצי לבן חמיש שנות מאסר אחורי סORG ובריח, מסר מותנה ותשולם פיזי למתלוון וביקשה להטיל עונש על פי הרף העליון של המתחם.

לטענת ב"כ המאשימה הנאשם הצדיד באקדח גנוב והגיע לבית המתלוון כשהאקדח טוען במחסנית מלאה ומוכן לירוי. משחbacין המתלוון בנאשם הוא נכנס הביתה ויצא החוצה כشمקל בידו, אולם משרה כי הנאשם אוחז באקדח, נמלט לחצר הפנימית של הבית ואז ירה לעברו הנאשם אחת עשרה יריות, והכל בשכונות מגורים צפופה וכשברו ברחוב עובי אוורח תמיימים.

ב"כ המאשימה עמדה על הערכיהם שנפגעו ממושעי הנאשם - שלום הציבור ושמירה על עקרון קדושת החיים - ועל מידת הפגיעה בהם, שבנסיבות העניין היא חמורה. הנאשם זלזל בח"י אדם, ירה לכל עבר את כל המחסנית והיה אדיש ושווה נפש לתוצאות הקשות שהיו צפויות מעשייו. גם אם לא איירעה פגיעה בנפשו, הרו שרי לעבר בית שכונות מגורים צפופה מגלה פוטנציאלי ממשי לפגעה חמורה בגוף ובנפש ורוק בדרך נס הסתיים האירוע ללא אבדות.

ב"כ המאשימה הדגישה כי המנייע למעשה החמור היה סכט של מה בכר, הנאשם לקח את החוק לידי וירה בנשך קטלני כדי לפגוע במתלוון.

לזכותו של הנאשם ציינה ב"כ המאשימה את הודהת הנאשם, הבעת החרטה, לקיית האחריות והсолחה שנערכה בין הצדדים, גם שהיא אינה פוטרת את הנאשם מעונש.

בהתיחסה לתקיר שירות המבחן צינה ב"כ המאשימה כי מסוכנותו של הנאשם הוערכה כבינונית, הנאשם שלל נזקנות טיפולית ומשך לא קיימים בעניינו שיקולי שיקום המצדיקים סטייה מהמתחם.

9. ב"כ הנאשם ציין, כי הנאשם הוא בחור צעיר ואב לתינוק, ללא עבר פלילי ולא תיקים פתוחים, הוא הקפיד על התנאים שנקבעו לשחררו ממעצר וחתם על הסכם סולחה עם המתalon. כל אלה מצביעים על כך שליחתו למאסר בגין סורג ובריח אינה עולה בקנה אחד עם האינטרס הציבורי.

בנוספ', הצדדים חתמו על הסכם סולחה, שהgam שההוא לא חזה הכל, הוא מלמד על כך שיש רגעה, כאשר גם המתalon, שהוא דודו של הנאשם, אינם מעוניין בשליחתו למאסר.

לטענת ב"כ הנאשם, במקרה דין, ולאחר עקרון הענישה האינדיבידואלית, יש להטיל על הנאשם עונש מאסר שירותה בדרך של עבודות שירות.

העבירות בוצעו על רקע של סכסוך משפחתי, המתalon הקנית את הנאשם ויצא לעברו כשהוא אוחז במקל. חרב זאת הנאשם לא ירה כדי לפגוע במתalon ואין מחלוקת כי הירוי היה באוויר. משכך לא נשקפה סכנה לחולות זו גם הסיבה שה הנאשם הואשם במעשה פיזיות ורשלנות.

ב"כ הנאשם ציין כי בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר חיובי, שמתאר את הנאשם כבחור צעיר שאינו עבריין, שליחת אחירות מלאה על מעשיו, הביע צער על המקרה והודה באופן מיידי.

לטענת ב"כ הנאשם, למראות שkeitנת המבחן התרשמה כי הנאשם אינו פניו כת מתבינה רגשית לטיפול, כוון הוא מביע נכונות להשתלב בקבוצה טיפולית, כל עוד הוא יוכל לשוב לביתו בסופו של יום.

ב"כ הנאשם שלל את מתחם הענישה לו עטרה המאשימה וטען כי נסיבות המקרה, ובעיקר העובדה שמדובר בירוי באוויר, כמו גם נסיבותו של הנאשם, מצדיקות חריגה מהמתחם והטלת עונש מאסר שירותה בעבודות שירות.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה לפיה נאשמים נשלחו למאסר בעבודות שירות בגין עבירות שוד, שהן חמורות יותר, למראות תסקרים בעיתיים לגבייהם.

לבסוף ביקש ב"כ הנאשם ליתן את הדעת לכך שהנאשם גדול ב*****, שהוא עיר קשה ב拇指 העברי, ובכל זאת הוא התבגר מבלתי שנפתח נגדו ולוי תיק אחד במשטרה.

10. הנאשם הביע חרטה על מעשיו, סיפר שאינו עבריין ובייש לגדל ולפרנס את בנו.

דין והכרעה

11. בקביעת מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון ההלימה יש להתחשב בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בערכיהם החברתיים שנפגעו, במידה הפגיעה בהם ובמידניות הענישה הנהוגת.

12. החזקת נשק ללא היתר טומנת בחובה סכנה ממשית שכן כאשר נשק, שהינו חופשי מסוכן, מגע לידיים לא אחראיות, הוא יכול לגרום נזק רציני לאדם ולרכוש עד כדי קיפוח חי אדם וכן עלול להסלים אלימות ולהביא לפגיעה הציבור תמים.

13. הערכיהם החברתיים שנפגעו ממעשי הנasm הינם שלום, ביטחונם, בריאותם וקניינם של המתلون ובני משפחתו, כמו גם של עוברי אורח והדיירים המתגוררים בסמיכות לביתו של המתلون.

14. המנייע לירוי שביצע הנasm היה סכסוך משפחתי ביןו לבין המתلون. על התופעה של שימוש בנשך לפתור סכסוכים אמר בית המשפט העליון כי:

"**תופעה נוראה זו פשטה בחברתנו, הייתה כמלה ממארת, וחובה היא המוטלת علينا, על בית-המשפט, להעלות תרומתו למלחמה קשה זו.** מלחמה היא שאסור לעשות בה יותרים, שאט גוטר ונסלח תגבר התופעה ותלך. **חברתנו הפכה להיותה חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלחמה באלים היא בהטלה עונשים ראויים.** בבואהנו לגזר עונשים על עבריינים כמשיב שלפנינו, שומה עליינו לשות נגד עינינו לא רק את המשיב ואת צורכי שיקומו; לא רק את משפחתו הסובלת בשל מעשינו; אלא גם את הנפגעים ממעשיו של המשיב ואת הנפגעים ממעשים-בכוון שיעשו אם לא נגיב בחומרה על מעשים **כמעשה המשיב**" (ע"פ 5753/04 מדינת ישראל נ' יIRON ריכמן, ניתן ביום 7.2.05).

15. בתם המשפט, ובראשם בית המשפט העליון, מחמירים בעונשיהם של מי שמחזיקים כל נשך שלא כדין, ובמיוחד כאשר מדובר בכלל נשך טעון. כך גם כאשר מדובר למי שעברו הפלילי נקי ובמי שיש לו נסיבות אישיות לא קלות, אשר במקרים אחרים היו גורמות להקלת בעונש (reau"פ 2718/04 אבו דאל נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 29.3.2004, ע"פ 6924/12 העמר בערני נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 29.10.13).

מגמת ההחמרה באהה לידי ביטוי בע"פ 8416/09 מדינת ישראל נ' מחמוד חרבות (ניתן ביום 9.6.10) שם נקבע כי:

"**חומרתה של עבירות החזקת הנשך, מקורה בכך שעבירה זאת אינה נעשית לרוב אלא כדי לאפשר ביצוען של עבירות אחרות, שמעטם טבועו של הנשך, כרוכות באלים או בהפחדה. ... המיציאות השוררת בארץ המתבטאת בזמןנותו של נשך חם ורב עצמה שיש עמו פוטנציאל להסלמת האלים העבריני,** מחייבת מתן ביטוי עונשי הולם והחמרה ברמת הענישה (ראו ע"פ 1332/04 מדינת ישראל נ' פס, סעיף 4 [פורסם בנבו], 19.4.04). יש לעשות כן עוד בטרם יעשה באקדמי שימוש קטלני, באמצעות הרחקת המחזק בו מן החברה לפרק זמן, והעברת מסר מרתק באמצעות עונש מאסר ממשי לריצוי בפועל ..."

בדומה לכך, בע"פ 7241/12 **טאטור נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 13.2.12) קבע כב' השופט הנDEL כי:

"**לUberiorat הנשק חומרה מיוחדת.** מאדם המחזיק בנשק שלא כדין נשקפת מסוכנות, על אחת כמה וכמה כאשר החזקה זו אינה קצרה זמן אלא מתקיימת לאורך מספר חוזרים כבמקרה שלפניו. לא אחת עמד בית משפט זה על הצורך בנסיבות רף חמיר כפוי Uberiorat נשק, גם כפוי אלו המצוות לכארה בשלבים נמוכים יחסית של המדרג (וראו הסקירה המקיפה בגין דינו של בית המשפט המחויז, בעמ' 31-34). בע"פ 5604/11 נאסר נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (11.10.5) נאמר באשר לUberiorat החזקת נשק כי היא "מקימה סיכון ממשי וחמור לציבור ויצירת פוטנציאלי להסלמה עברינית, ולפיכך מחייבת ליתן ביטוי עונשי הולם המרתיע באמצעות הרחקת מבצע העבירה מן החבירה לתקופה מסוימת". באותו מקרה נגזרו 12 חודשים מאסר בפועל על אדם אשר הורשע בהחזקת אקדח וכדורים, וזאת על אף נסיבות לקולא שבהם התאפיין המקרה הקונקרטי. חומרה היא אם כן Uberiorat החזקת הנשק, וחומרהירה נודעת לה מקום בו נעשה בנשק שימוש בפועל, כמו במקרה שלפניו" (ע"פ.....).

ברע"פ 10376/05 **ברהום נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 06.5.17) הסביר כב' השופט ג'יבראן כי הוא אינו מוצא ממש בטענה כנגד מגמת ההחמרה בענישה בגין ביצוע Uberiorat של החזקה ושימוש בנשק חם מסווגים שונים, שכן: "**ענישה חמירה ומרתיעת, עשויה לתרום להקטנת מידי תופעה זו, אשר פשטה כרגע בחבירה, ומתרחשת לא אחת.**".

בע"פ 69893/13 **חנא פרח נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 14.2.25, קבע כב' השופט זילברטל בסעיפים 13 לפסק הדין, כדלקמן:

"**בית משפט זה חוזר לאחת על הסכנה הרבה הטמונה בעבירות נשק**"
"בעיקר בשל כך שUberiorat מסווג זה מקומות פוטנציאלי להסלמה עברינית ויצירות סיכון ממשי וחמור לשלום הציבור וביתחונו" (ע"פ 3156/11 זראיעה נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (21.02.2012)).
בהתאם, מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלה היא מדיניות של ענישה חמירה המחייבת בדרך כלל הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שעשו הרשעתו הראשונה (ע"פ 2006/12 מדינת ישראל נ' אסדי (28.3.2012), (להלן: עניין אסדי); ע"פ 7502/12 כויס נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (25.6.2013)). בענינו, המעשים שבهم הורשע המערער חמורים. המערער עשה שימוש באקדח, אותו החזיק שלא כדין, בלב שכונות מגוריים ולאחר מכן שאים על המתלון.אמין באירוע הירוי לא נגרם נזק אך אין בכך כדי להפחית מחומרת המעשה, שכן החומרה שבUberiorat הנשק מתבטאת גם במקרה היה להתרחש (ע"פ 116/13 ווקניין נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (31.7.2013)). לא ניתן להשלים עם מצב של ירי באזרור מגוריים

בשל סכוסר איש או כעס שחש המערער כלפי המתלוון. זאת ועוד, עיון בפסקה ביחס לעונשים הנהוגים בתחום הנדון ובנסיבות דומות (ואף קלות יותר) מעלה כי העונש שהושת על המערער אינו חורג מרף העונשה המקובל ואינו נוטה לחומרא (והשוו: עניין אסדי; ע"פ 8488/11 חיליל נ' מדינת ישראל (5.11.2012); ע"פ 11/2011 מדינת ישראל נ' פאייד (28.11.2011); ע"פ 2948/08 יעקב נ' מדינת ישראל (10.7.2008)).

16. רק לאחרונה אישר בית המשפט העליון עונש של ארבע שנים מסר לRICTO מתחמי סORG ובריח שהוטל על המערער בגין הרשותו בהחזקת נשק, בנשיאות נשק, בחבלה בכונה מחמירה וביריות באזר מגורים.

כב' השופט דנציגר קבע, כי מדובר בעונש מדוד ומאזור המשקף את החומרה שבביצוע עבירות נשק ופרטן סכוסים באמצעות נשק חם תוך ירי באזר מגורים. הוא הוסיף שהגם שככל מקרה שהוא שונה בנסיבות של בית המשפט העליון מעלה, כי במקרים בהם נעשה שימוש בנשק חם לפתרון סכוסים, גם אם לא נגרם נזק ממשי לגוף, הושתו עוני מקרים (ע"פ 13/2044 שלום שי בן שטרית נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 19.2.14).

17. מוגמה זו של החומרה בעונשה באה לידי ביטוי בכך שגם מי שהורשע בעבירה של החזקת נשק בלבד צפוי לעונש של מסר מתחמי SORG ובריח. עד מהذا זו מקבלת משנה תוקף בענייננו, כאשר מדובר במאי שעשה שימוש באקדח גנוב, שהחזקיק ללא רישון, וירה אחד עשר כדורים באזר מגורים צפוף ויצר בכך סכנה ממשית לא רק למתלוון, אליו היה מסוכך, כי אם גם לשכנים ולעובדיו דרך שעברו בסמיכות למקום, אשר היו עלולים להיפגע מהיר.

"יר' מסוג זה, ובמיוחד כשהוא מתרחש באזר מגורים, הכרוכה בו סכנה של ממש לחוי אדם, ולא רק לאלה המעורבים בסכוסר, אלא גם לעוברי אורח תמים. הנוכנות של המערערים לעשות שימוש בנשק חם, ותהייה המחלוקת ביניהם אשר תהיה, היא המלמדת על מסוכנותם, ומכאן הצורך לנוהג בהם ביד קשה, דבר המתחייב גם מהצורך להרטיע את הרבים" (ע"פ 6493/05 מוסא נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 22.2.2006).

18. בוחנת מדיניות העונשה הנוגגת מעלה, כי במקרים דומים הוטלו על נאים מסרים לRICTO מתחמי SORG ובריח לצד מסרים על תנאי ותשלום פיצוי למתלוונים.

כך, למשל, נגזרו על נאים בניסיבות דומות העונשים הבאים:

.א.

עמוד 7

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

בע"פ 2006/12

מדינת ישראל נ' קאסם אסדי (ניתן ביום 28.3.12) הורשע המשיב בעבירות של איומים ורי באזור מגורים והוטלו עליו 15 חודשים מאסר בפועל, מסר מותנה ותשלום פיצוי למתלוננת. בדומה לנאשם שבפני היה המשיב נעדר עבר פלילי, ושירות המבחן המליך להטיל עליו עונש מאסר לתקופה קצרה.

.ב.

בע"פ 4460/11

מדינת ישראל נ' אחמד פאיד (ניתן ביום 28.11.11) הורשע המשיב במספר עבירות של נשיאת נשק ותחמושת שלא כדין ועבירה יריות באזור מגורים והוטלו עליו עונש של 36 חודשים מאסר, מתוכם 16 חודשים מאסר לריצויו בפועל, מסר מותנה וקנס. בית המשפט העליון קבע, כי הגיע השעה להחמיר בעבירות של החזקת נשק ושימוש בו והעמיד את עונשו של המשיב על 24 חודשים מאסר בפועל, זאת בשים לב לכך שערכת הערעור אינה מצאה את הדין.

.ג. בע"פ 4876/12 **מרדי עמר נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 23.1.13) הורשע המערער בהחזקת נשק, באזור מגורים, בירי באזור מגורים ובמעשה פיזות ורשלנות והוטלו עליו 30 חודשים מאסר לריצויו בפועל ומאסרים מותניים. בית המשפט העליון הפחת מעונשו של המערער והעמידו על 24 חודשים וזאת משנה טעמים: האחד, הסכמת המדינה להפחיתה שלוחית בעונש והשני, העובדה שבית המשפט המ徇ז תיאר את נסיבות ביצוע הירי בצורה שאינה זהה לעובדות כתוב האישום המתוקן. לצד זאת הובהר, כי אין בכך כדי לגרום ממסקנת בית המשפט המ徇ז לפיה מדובר באירוע חמור ביותר.

.ד. בע"פ 1676/08 **עאקף אבו האני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 1.6.09) הורשעו המערערים בעבירות בנשך, בעבירה של ירי באזור מגורים ובעבירה של חבלה בכונה מחמורה והוטלו עליהם מאסר בפועל למשך 40 חודשים ושנת מאסר על תנאי. בית המשפט העליון הפחת מעוניימי המאסר אותם העמידו על 32 חודשים, לצד הארכת משך המאסרים המותנים ל-20 חודשים.

.ה. בע"פ 3671/09 **אייד פדילה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 7.1.10) הורשע המערער בנשיאת נשך, בתקיפה בנסיבות מחמורה ובירי באזור מגורים שבוצעו על רקע של מחלוקת כספית. על המערער הוטלו עליו שלוש שנות מאסר על תנאי, קנס ופיקצי למתלונן. כמו הנאשם שבפני, היה אותו מערער אדם צעיר, בעל משפחה ולא עבר פלילי.

.ו. בע"פ 7781/11 **מדינת ישראל נ' דודים רך ואח'** (ניתן ביום 10.5.12) הורשע משיב 4 בעבירות בנשך ובעבירה של יריות באזור מגורים והוטלו עליו 4 חודשים מאסר בפועל שירותו בדרך של עבודה שירות וכן מאסרים מותניים. לשיב 4 היו שלוש הרשעות קודמות, אשר שתיים מהן קשורות בעבירות נשך, אולם חלקו בביצוע המעשים היה קטן ביחס לחלקם של יתר המשיבים ונלקחו בחשבון גם נסיבות חייו הקשות ולקיחת האחריות. גם שלא נכח דעתו של בית המשפט העליון מהעונש הקל הוא קבע כי אין מקום להתערב בו.

19. על פי סעיף 40 ט' לחוק, במסגרת הנسبות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקל את השיקולים הבאים:

א. **התכוון שקדם לביצוע העבירה:** הנאשם הגיע לביתו של המתלון כשהוא מצוי באקדח גנוב, טען במחסנית, שבה היו לכל הפחות אחד-עשר כדורים.

ב. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה:** כתוצאה מהיריו נפגע רכבו של אב המתלון, שחנה בסמוך למקום האירוע, ונגרם לו נזק המוערך בסכום של 2,000 ₪.

ג. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה:** הנאשם ביצع מעשים חמורים שפותנציאלי פגיעתם הוא רב. הוא נשא והשתמש ללא רישיון באקדח גנוב בשכונת מגורים צפופה וסיכון חי אדם. לא מותר לציין כי היו מקרים רבים בהם "ירי באוויר" גרם לנזקים בגוף ברוכש ומשכר, אין לייחס משקל משמעותי לקלולא לכך שהמתלון, או כל אדם אחר, לא נפגע כתוצאה מהיריו שירה הנאשם.

ד. **הנסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה:** לדברי הנאשם, מערכת יחסיו עם אשתו אופיינה בעליות ומורדות והיתה מלאה בסכסוכים רבים שהובילו גם לסכסוך ביןו לבין הוריה. לטענתו, המתלון נzag להתערב בקשר הזוגי ועמד מאחורי הסכסוך עם חמיו, כאשר ניסיונו למנוע את ההתערבות הנ"ל בדרכים לגיטימיות לא צלחו. הוא סיפר כי המעשים נועדו לגרום להפסקת התנהגותו של המתלון ובמטרה להביא לרגיעה ביחסיו עם אשתו והוריה.

לאחר ששמעה את דבריו התרשמה קצינת המבחן, כי הנאשם פעל מתוך תחששות מסוכן וחולשה מול מצב יחסיו עם אשתו והערכה שקיים אצלו קושי להתמודד עם מצבים בעיתיים ומורכבים בצורה תואמת ולאלימות.

מעובדות כתוב האישום עולה כי משבחין המתלון בנאשם המבצע פנית פרסה ונוטע לעבר ביתו הוא נכנס הביתה, הציג במקל ויצא בחזרה לרחוב, כשהוא מוקן להתעמת עם הנאשם, אף להכוותו אם יהיה בכך צורך, ונמלך בדעתו רק כשראה כי הנאשם אוחז באקדח.

20. לאור הנسبות שקשורות בביצוע העבירה, הגיעו של הנאשם בערכיהם המוגנים ומדיניות הענישה הנהוגת, אני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירות שביצע הנאשם נע בין 12 חודשים לבין 18 חודשים מסר לרצוי מאחוריו סורג ובריח.

21. באשר לענישה במסגרת המתחם, אני מתחשב בנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה בלבד:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם:** עונש מסר בפועל לריצוי מאחוריו סורג ובריח יפגע בנאשם, שמנהל אורח חיים נורטטיבי ועובד באופן קבוע ורציף לפרנסת משפחתו. בנוסף, לדברי קצינת המבחן הנאשם הביע חשש מפני גזר הדין, ככל שהוא ירחיק אותו מاستו ומבנו התינוק לתקופה נוספת.

ב. **הפגיעה של העונש במשפחהו של הנאשם:** הנאשם הוא בן 23, נשוי מאז כולה וחצי, אב לתינוק בן 5 חודשים ועובד באטליז המשפחתי כकצב. אשתו בת 20, עקרת בית והינה בהריון. לאור העובדה של הנאשם מפרנס ייחידי למשפחה, אין ספק כי שליחתו למסר תגרום לפגיעה ממשית במשפחהו.

ג. **הנאשם נטל אחריות למשעו, הודה והביע חרטה:** הנאשם הודה כבר בחקירותו במשטרת וחזר על כך גם בפני קצינת המבחן. הוא הביע חרטה על המעשים וחתם על הסכם סולחה שבו הוא מתחייב לנוהג במתלון ובבני משפחתו בכבוד מוחלט ולא כל גינוי איבת או שנאה.

ד. **נסיבות חיים קשות של הנאשם:** מהتفسיר עולה כי הנאשם תיאר את משפחתו מוצאו כמשפחה חמה ודואגת ולא ניכר שהוא חוווה בעבר קשיים מיוחדים.

ה. **עבר פלילי של הנאשם:** הנאשם נעדר עבר פלילי.

22. לקולת העונש אני Zukpf במידה הרואה את הסולחה שנערכה בין הצדדים, כפי שבאה לביטוי בהסכם שהוצע לפני ובדברי עדי האופי.

בע"א 621/04 **אסעד נ' קבלאן** (ניתן ביום 31.10.05) הסביר כב' השופט רובינשטיין כי הגם שיש לעודד עשית שלום על ידי סולחה, הרי שאין היא מהוות תחליף להליך השיפוטי:

"יש לעודד עשית שלום על-ידי סולחה, במיוחד כשהמדובר בנסיבות גדולות - משפחות מורחבות מושתתת על מסורות בנות דורות, עלולות להידרדר לשפיקות דמים נמנעת, נקמת דם שאין לשער את תוכאותיה. הדברים מצויים ביטויים בפסקתו של בית משפט זה וכן בספרות (ראו י' גינט, נקמת דם, נידי, תיווך וכבוד המשפחה, 54-60). ואולם, ראוי שהעסקים בעריכת סולחה יהיו ערים למצב המשפט, הן בתיקים פליליים הן בתיקים אזרחיים, וכך שבודאי בתיקים פליליים, אך גם בתיקים אזרחיים, אין הסולחה מהוות תחליף להליך השיפוט; בתחום הפלילי - ככל שמערכת האכיפה תידרש לנושא (אך אם יכולה התביעה ויכולים גם בבית המשפט, להביא בחשבון נסיבות מQUITOT את ערכתה של "סולחה"), אין הסולחה יכולה להחליף את הדין הפלילי. הוא הדין בתחום האזרחי, ככל שבוחר צד לתבוע, כבעניינו".

ובמוקם אחר נקבע, כי הסולחה אינה מהוות גורם הצריך להשפיע על קביעת העונש ההולם, "**שהרי הקובע לעניין זה אינו ביחסים שהתפתחו בין המשפחות הנוגעות בדבר, אלא בסיכון לציבור ברוח מתנהגות אלימה ובلتוי מרוסנת**" (ע"פ 373/93 מדינת ישראל נ' מסארווה, ניתן ביום 24.2.93).

בע"פ 6989/13 **חנא פרח נ' מדינת ישראל**, קבע כב' השופט זילברטל בסעיף 14 לפסק הדין, כדלקמן:

"לטעמי, ככל שנערכה סולחה בין הצדדים, זו בוודאי התפתחות מבורכת, אך אין בכך כדי להביא להתרבות בגין דין המתון מילא של בית המשפט המחייב. בהקשר זה יש להזכיר, כי אף שהсолחה יכולה להיות שיקול בגזירת העונש היא אינה בגדר שיקול מכirus, וכי שנאמר בע"פ 6340/11 **זחיאקה נ' מדינת ישראל, פסקה 11 :(16.2.2012)**

"אין חולק כי אקט הסולחה מקדם את השכנת השלום בין הנאשם לבין קורבנו וכי הוא מלמד על נטילת אחירות מצד הראשון תוך פיצויו של האخرון. אולם הסולחה, הנערכת במסגרת פרטיות, אינה יכולה לשמש תחליף לענישה על-פי חוק בידיהן של רשות האכיפה".

יחד עם זאת, כדי שסולחה עשויה להוות נדבר בשיקולי הענישה, גם אם לא מכירע, כאמור, שכן היא מושרת בתולדות אזרונו ויש בה כדי לתרום להשכנת השלום בין המשפחה ולמנוע מעשי איבה נוספים (בש"פ 590/08 מדינת ישראל נ' שrif מריסאת, ניתן ביום 21.1.08).

לא רק זאת, אלא שהסולחה אף מבטאת התיחסות ברצונו של הקורבן.

הgeom שניסיונותיה של קצינת המבחן לשוחח עם המתلون לא צלחו, אביו סיפר לה כי משפטתו אינה חשה כל איום או חשש מפני הנאשם והוא הדגיש בפנייה כי התנהגותו של הנאשם הינה חריגה. כמו כן, אבי הנאשם העיד כי המשפחות מתארחות זו אצל זו והמתلون השתתף בשמחה משפחתית של משפחת הנאשם.

23. הנאשם נעדר עבר פלילי ומדובר במעידה חד פעמית של מי שניהל עד כה אורח חיים נורמטיבי ועובד לפרנסת משפחתו. משכך אין מוצא נימוק לחזור ממתחם הענישה לחומרה. יחד עם זאת, לנוכח חומרת המעשים, כמו גם העובדה שהנאשם שליל נזקקות טיפולית ושירות המבחן לא בא בהמלצת טיפולית בעניינו, אני מוצא מקום לחזור מהמתחם לקולא, ואולם אתחשב באמור בתסaurus בכך שהעונש שיטול עליו יהיה ברף הנמוך של מתחם הענישה שקבועתי.

24. בהתחשב במתחם הענישה ובנסיבות שאינן הקשורות ב揆יעה העברית, לקולא ולהומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. שנת מאסר בפועל בגין תיקופת מעצרו, מיום 30.5.13 עד 12.7.13.

ב. שנת מאסר על תנאי, שלא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים משחררו ממאסר עבירה אלימות מסווג פשע או עבירות בנשך.

ג. 6 חודשים מאסר על תנאי, שלא ירצה אלא אם יעבור תוך שנה משחררו ממאסר עבירה אלימות מסווג עוון או עבירה של ירי באזרע מגורים או מעשה פיזיות ורשנות.

לאור הסכם הסולחה ומצבה הכלכלי של משפחת הנאשם אני מטיל עליו כניסה ונשלהן ואיני מחיב אותו לפצות את המתلون/או אביו.

ה הנאשם יתיצב לריצויו מאסרו בבית סוהר הדרים, ביום 6.4.14 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשבירושתו תעוזת זהות וגורר דין זה.

על ב"כ הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למינוי מוקדם, עם ענף אבחון ומיפוי של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

התנאים שנקבעו לשחררו של הנאשם יעמדו בתוקף עד להתייצבותו למאסר.

הודעה לנאים זכותו לערער לביהם"ש העליון תוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודיע היوم א' אדר ב תשע"ד, 03/03/2014 במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.

אברהם טל, שופט, סג"נ